

Zaterdag 15 mei 2010

Keuze: Valt er eigenlijk wel te kiezen?

Verkenning van het beginsel van de menselijke waardigheid.

De moderne medische biotechnologie heeft de mogelijkheden tot ingrijpen in het menselijk lichaam, leven en genoom sterk doen toenemen. Voorheen vanzelfsprekend geachte grenzen als die van de geboorte, de dood, het verschil tussen de seksen en de menselijke soort worden meer en meer het product van menselijke keuzen. Toch stelt het recht vooralsnog tal van grenzen aan deze mogelijkheden. Reproductief kloneren bijvoorbeeld is absoluut verboden. En donororganen zijn aan het gewone handelsverkeer onttrokken. Embryoselectie is dan weer onder voorwaarden toegestaan.

Deze juridische beperkingen, die deels hun herkomst vinden in internationale mensenrechtenverdragen, zijn veelal gemotiveerd met een beroep op het beginsel van de menselijke waardigheid. Dit beginsel is inmiddels zo vaak ingeroepen dat naar verluidt opneming in de Nederlandse Grondwet serieus overwogen wordt. Maar wat bedoelen we eigenlijk te zeggen wanneer we spreken van menselijke waardigheid? En hoe verhoudt dit beginsel zich tot de beginselen van zelfbeschikking en respect voor menselijke leven? In de bijdrage zal de betekenis van het beginsel van menselijke waardigheid worden verkend vanuit een juridische en filosofische invalshoek.

Spreker:

Prof. mr. dr. M.A.J.M. Buijsen,
hoogleraar Recht & gezondheidszorg verbonden aan het Instituut Beleid en Management
Gezondheidszorg en de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Programma 15 mei 2010:

11.00 aankomst , inschrijving en opening
11.30 Inleiding door prof. mr. dr. M.A.J.M. Buijsen
12.30 Lunchbuffet
13.30 Film en filmforum over *Il Y a Longtemps que je t'aime*
16.00 Afsluiting

Plaats: Conferentieoord Zonnewende, Tilburgseweg 54, 5066 BV, Moergestel

Kosten: € 35,- inclusief lunchbuffet (studenten € 15,-)

Inschrijving en informatie: www.soka.nl

Il Y a Longtemps que je t'aime

Frankrijk, Drama, 115 minuten, geregisseerd door Philippe Claudel

Vanaf het moment dat Juliette vanwege moord de gevangenis in moet, verbreekt ze het contact met haar zus Léa, met wie ze altijd erg close is geweest. Wanneer ze na 15 jaar vrijkomt, besluit Léa die inmiddels getrouwd is en twee kinderen heeft, haar in huis op te nemen. Het blijkt niet eenvoudig alle voorbijgaande jaren van vooroordelen, angst en afwezigheid te overbruggen. Want kennen we werkelijk diegene met wie we ooit zo close waren?